

د افغانستان اسلامي امارت

رسمي جریده

د چاپ نېټه:

یکشنبه د ۱۴۲۱ هـ . ق کال د شوال المکرم د میاشتي دولسمه نېټه

پرله پسي نمبر ۷۹۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الله تبارك و تعالیٰ!

اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولی الامر منكم

ترجمه: اطاعت و کبری د الله ﷻ او اطاعت و کبری د رسول ﷺ او د اولی الامر چی ستاسی څخه وی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قانون شکار و ابقای حیات وحش

فرمان

مقام امارت اسلامی افغانستان در مورد انفاذ اسناد تقنینی مربوط وزارت زراعت و مالداري

شماره: (۳۵)

تاریخ: ۱۴۲۱/۹/۳

ماده اول:

به اساس تائید رئیس الوزراء امارت اسلامی افغانستان، اسناد تقنینی ذیل ذکر وزارت زراعت و مالداري را توشیح میدارم:

- ۱- قانون تنظیم امور زمینداری امارت اسلامی افغانستان.
- ۲- قانون حفاظت طبیعت.
- ۳- قانون خدمات قرانطین نباتی.
- ۴- قانون خدمات طب حیوانی (وترنری).
- ۵- قانون شکار و ابقای حیات وحش.
- ۶- قانون علفچر.
- ۷- مقررۀ تنظیم اجراءات و فعالیت های وزارت زراعت و مالداري.
- ۸- مقررۀ خدمات قرانطین نباتی.
- ۹- مقررۀ تورید، توزیع و استعمال ادویۀ ضد آفات و امراض نباتی (پستی سایدها).
- ۱۰- مقررۀ اداره کوپراتیف های زراعتی وزارت زراعت و مالداري.
- ۱۱- مقررۀ مؤسسۀ (انسیتوت) تحقیقات زراعتی و کادر علمی آن.
- ۱۲- مقررۀ طرز پرداخت مزد تراکتور کاران و کمباین کاران مراکز (اسنیشن های) فنی (میکانیزه) زراعتی وزارت زراعت و مالداري.
- ۱۳- اساسنامۀ تصدی کود کیمیای و خدمات زراعتی.
- ۱۴- اساسنامۀ تصدی تخم های اصلاح شدۀ بذری.

مادهٔ دوم:

اسناد تقنینی مندرج مادهٔ اول این فرمان از تاریخ توشیح نافذ و در جریدهٔ رسمی نشر گردد.

والسلام

خادم اسلام

امیرالمؤمنین ملا محمد عمر (مجاهد)

قانون شکار و ابقای حیات وحش

فصل اول

احکام عمومی

ماده اول:

این قانون به منظور تنظیم امور مربوط به ابقای حیات، حفاظت نسل انواع وحش و شکار آن، وضع گردیده است.

ماده دوم:

اصطلاحات آتی در این قانون دارای معانی ذیل می باشد:

- ۱- حیات وحش: بقا و حفاظت نسل حیوانات کوچک و بزرگ منکشف و نامنکشف غیر اهلی.
- ۲- مناطق مجاز: مناطقی که از طرف امارت، به حیث پناهگاه حیات وحش تحت حفاظه باغ ملی (پارک ملی) و یا ممنوعه اعلان نشده، شکار در آن مجاز باشد.
- ۳- مناطق ممنوعه: مناطق و ساحاتیکه امارت در آن، هر نوع بهره برداری را از حیات وحش حیوانی و محیط زیست آن، ممنوع قرار داده باشد.
- ۴- پناهگاه: ساحه معین طبیعی و مصنوعی که به منظور نگهداری، تکثیر نسل، حفظ و حمایه کامل انواع مختلفه حیوانات و محیط زیست آنها تثبیت گردیده، شکار و بهره برداری در آن ممنوع باشد.
- ۵- وحشی: حیوانات وحشی، پرنده گان مهاجر و غیر مهاجر، حیوانات آبی و زنده جانیکه به شکل طبیعی و آزاد زنده گی کرده، اهلی تربیه نشده باشد.
- ۶- وحشی مودی: وحشی می باشد که ضرر آن نسبت به مفاد آن بیشتر باشد.
- ۷- مناطق تحت حفاظت: ساحه معینی که به منظور نگهداری، حفاظه و حمایه بعضی از حیوانات محلی و محیط زیست آن ها، تثبیت گردیده باشد.
- ۸- باغ ملی (پارک ملی): ساحاتی از ملکیت عامه یا حدود معین که برای منظور رهنمائی، مراقبت و جلوگیری تخلف از احکام این قانون، در ساحه شکارگاه مؤظف میگردند.

فصل دوم

تنظیم بقای حیات وحش و حفاظت نسل آن

ماده سوم:

وزارت زراعت و مالداري، مکلف به تنظيم امور مربوط به ابقای حیات و حفاظت نسل محیط زیست و تکثیر انواع وحش در کشور میباشد.

ماده چهارم:

تصنيف مناطق حیات وحش از لحاظ ارزش و تقسیمات محیطی، قرار ذیل می باشد:

۱- مناطق ممنوعه.

۲- مناطق مجاز.

۳- ساحه پناهگاه.

۴- مناطق تحت حفاظت.

ماده پنجم:

تغییر شکل اراضی طبیعی حفظ مناظر طبیعی، نباتی، حیوانی و مقاصد متنوع فرهنگی (کلتوری) و تاریخی اختصاص داده شده است.

۹- شکار: عملی است که شکارچی به وسائل و طرق مختلف حیوانات وحشی را در خشکه، فضا و آب به دست میآورد.

۱۰- شکارچی: شخصی است که با فن شکار بلدیت تام داشته و شکار را به اساس پیشه انجام دهد.

۱۱- جواز نامه شکار: سند رسمی است که میرگن یا شکارچی، در بدل قیمت برای موعده معین از اداره مربوطه اخذ میدارد.

۱۲- وسیله شکار: وسائل مجازیکه توسط آن شکار صورت میگیرد.

۱۳- صید: وحشی ایکه شکارچی بعد از انجام عمل شکار مالک آن میگردد.

۱۴- مؤظفین شکارگاه: اشخاصیکه به مناطق حیات وحش، مندرج ماده چهارم این قانون، بدون نظر متخصصین رشته حیات وحش مجاز نمی باشد.

ماده ششم:

هیچکس نمیتواند در مناطق مندرج ماده چهارم این قانون، بدون اجازه اداره مربوطه به فلمبرداری عکاسی و جمع آوری پیداوار نباتی و حیوانی اقدام نماید.

فصل سوم

جوازنامه شکار

ماده هفتم:

(۱) شکار، بدون جوازنامه مجاز نیست.

(۲) جواز نامه شکار، از طرف وزارت زراعت و مالداري در بدل قیمت معینه برای شکار طیور و حیوانات، به شکل جداگانه صادر می گردد.

ماده هشتم:

شکارچی مکلف است، حین شکار جواز نامه شکار را با خود داشته باشد.

ماده نهم:

جوازنامه شکار حاوی مطالب ذیل میباشد:

۱- شهرت مکمل شکارچی.

۲- مدت اعتبار.

۳- وسیله شکار.

۴- انواع شکار و تعداد آن.

۵- موسم یا وقت شکار.

ماده دهم:

اجازه نامه حمل و نقل سلاح شکاری از طرف وزارت امور داخله، مطابق به حکم قانون اعطاء میگردد.

ماده یازدهم:

شکارچی دارای شرایط ذیل میباشد:

۱- اکمال سن هجده سالگی.

۲- داشتن تصدیق صحی.

۳- عدم سلب حق شکار از طرف محکمه.

۴- داشتن مهارت در امور شکار وحش، ذبح و استعمال وسائل شکار.

ماده دوازدهم:

اتباع خارجی مقیم افغانستان و سیاحین، می توانند به اجازه امارت شکار نمایند.

ماده سیزدهم:

(۱) اتباع خارجی می توانند به اساس احکام این قانون، اجازه نامه و حق استفاده شکار را حاصل نمایند.

(۲) طرز اعطای اجازه نامه توسط لائحہ ایکه از طرف وزارت های زراعت و مالداري، اطلاعات و کلتور و ریاست عمومی گرخندوي ترتیب می گردد، تثبیت میشود.

ماده چهاردهم:

(۱) مناطق مجاز و ممنوعه شکار، توسط وزارت زراعت و مالداري تعیین میگردد.

(۲) فهرست شکار حیوانات مجاز و غیر مجاز، از طرف وزارت زراعت و مالداري ترتیب و اعلان میگردد.

فصل چهارم

موانع شکار

ماده پانزدهم:

شکار در مناطق آتی ممنوع است:

۱- مناطقیکه در آن حالات اضطراری اعلان شده باشد.

۲- مناطق ممنوعه سرحدی.

۳- مناطق جوار مرکز نظامی.

۴- محلات مسکونی.

۵- شفاخانه، تفریحگاه و جوار آن.

ماده شانزدهم:

شکار در اوقات آتی ممنوع است:

۱- هنگام شیوع مرض در وحش که توسط مقامات مسؤل رسماً اعلان میگردد.

۲- هنگام بارداری و تخم گذاری که توسط مقامات مسؤل رسماً اعلان میگردد.

۳- در حالت اضطرار عمومی.

ماده هفدهم:

وزارت زراعت و مالداري مکلف است به منظور بقاء، حمايه و تکثير نسل حيوانات وحشي و پرندگان نادر و کمیاب، شکار آنها را در ساحة خاص ممنوع قرار داده و توسط مؤظفین شکار گاه، از شکار آن جلوگیری نماید.

ماده هجدهم:

از بین بردن لانه، برداشتن تخم و شکار چوچه های وحش غیر موزي، جواز ندارد.

ماده نوزدهم:

شکار به طرق و وسائل ذیل ممنوع است:

۱- حفر گودال به منظور گرفتاری وحش.

۲- استفاده از وسائل نقلیه موتردار.

۳- شکار وحش غیر موزي در یک محل به صورت دسته جمعی.

۴- بند بستن در مجرای آب و خشک کردن آن به منظور شکار حیوانات آبی.

۵- استفاده از مواد منفلقه و منفجره.

۶- استفاده از مواد سمی و مخدره.

۷- استفاده از آلات نوري، مواد کیمیایي و حریق نباتات.

۸- گرفتاری وحش زنده بدون اجازه نامه.

فصل پنجم

وظائف و صلاحیت موظفین شکارگاه

ماده بیستم:

وزارت زراعت و مالداري مكلف است، به منظور رهنمائي، مراقبت، تطبيق و جلوگیری از تخلف احكام این قانون موظفین شکارگاه را تعیین و توظيف نماید.

ماده بیست و یکم:

صلاحیت و وظائف موظفین شکارگاه قرار آتی میباشد:

۱- مراقبت و ممانعت اشخاصیکه بدون داشتن جوازنامه، به شکار مبادرت می ورزند.

۲- محافظت از مناطق ممنوعه شکار.

۳- مراقبت از رعایت مقررات مربوط به وقت، نوع، تعداد و وسائل و طرق شکار.

۴- اطلاع و معرفی متخلفین از احكام این قانون، به مراجع مربوط ذیصلاح.

۵- انجام سائر وظائفیکه توسط مقررات به آنها محول میگردد.

فصل ششم

احكام متفرقه

ماده بیست و دوم:

خرید و فروش صید مجاز میباشد.

ماده بیست و سوم:

صدور و توريد صید، مطابق احكام قانون گمرکات صورت میگردد.

ماده بیست و چهارم:

شخصیکه بدون داشتن جوازنامه شکار نماید، مطابق احكام شرعی توسط محکمه ذیصلاح مجازات میشود.

ماده بیست و پنجم:

شخصیکه مخالف اجازه جوازنامه، به شکار مبادرت ورزد، مطابق احكام شرعی توسط محکمه ذیصلاح مجازات می شود.

ماده بیست و ششم:

هرگاه مؤظفین شکارگاه، عمداً متخلفین را به شعبه مربوطه تسلیم و یا معرفی ننمایند، مطابق احکام شرعی توسط محکمه ذیصلاح مجازات میشوند.

ماده بیست و هفتم:

شکار وحش در اوقات مختلف، به منظور تحقیقات و مطالعات علمی، به اجازه وزارت زراعت و مالدارى و اکادمى علوم صورت گرفته میتواند.

ماده بیست و هشتم:

وزارت زراعت و مالدارى، به منظور آموختن طرق فنى شکار و مسائل مربوط به آن، آموزش های اختصاصی دائمی و مؤقتی را دائر نموده میتواند.

ماده بیست و نهم:

وزارت زراعت و مالدارى و اکادمى علوم میتوانند، به منظور تطبیق مؤثر احکام این قانون، طرز العمل جداگانه وضع نمایند.

ماده سی ام:

این قانون، از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد و با انفاذ آن، قانون شکار و ابقای حیات وحش منتشره جریده رسمی شماره (۷۶۱) مؤرخ ۱۵/دلو/۱۳۷۰، ملغی شناخته میشود.